



વિપ્રચના

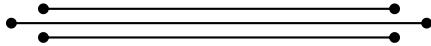
સાધકોનું માસિક
પ્રેરણાપત્ર

નુદ્ધવર્ષ 2558 ♦ પોષ પૂર્ણિમા ♦ 5 જાન્યુઆરી 2015 ♦ વર્ષ - 15 ♦ અંક - 10 ♦ સંગ્રહ અંક - 178

ધ્રમવાણી

ચરન્તિ બાલ દુસ્મેધા,
અમિત્તેનેવ અત્તના ।
કરોન્તા પાપકં કમ્મં,
યં હોતિ કટુકફલં ॥

બાળ બુદ્ધિવાળા ભૂર્જ લોકો પોતાના જ
શત્રુ બની આચરણ કરે છે, અને એવું
પાપકમ્ કરે છે, જેનું ફળ (સ્વયં પોતાના
માટેજ) કડવું હોય છે.



સૂક્ષ્મ દર્શન

શ્રમણ આનંદ વર્ષો સુધી ભગવાન બુદ્ધના ઉપસ્થાપક (અંગત સહાયક) રહ્યા. તેમના પહેલાં સમય સમય પર ભગવાનની પરિચયો કરવા માટે કેટલાય અન્ય લોકો આ પદ પર નિયુક્ત થતા રહ્યા. આમાંના એક હતા લિખ્યું મેધિય.

એક વાર જયારે ભગવાન ચાલિકા પર્વત પર વિહાર કરતા હતા, ત્યારે બિલ્ખું મેધિય-ભગવાનની આજ્ઞા લઈને જતુ ગામમાં બિક્ષાટન કરવા ગયા. પાછા ફરતાં તે કિમકાળા નદીના કિનારે એક મનોરમ આભ્રવનમાંથી પસાર થયા. તેમણે જોયું, ચારે બાજુ હરિયાલી જ હરિયાલી છે. તરફ-તુણા, ખીલતી કણીઓ અને ઝુંપળો, વનની વેલો પર પ્રકૃતિનું આંખને ગમે એવું સૌંદર્ય છવાયેલું છે. આખા વનપ્રદેશમાં પદ્ધત-પરિમલની, પ્રકુલ્પ કુસુમોની મીઠી સુંગધ મહેકી રહી છે; રસપૂર્ણ પાકાં ફળોથી લચેલી આંબાની ડાળીઓ ચાખ્યા વગર જ જીબને મીઠા સ્વાદથી અને લાળથી ભરી દે છે; ભમરાઓના ગુંજન અને પદ્ધીઓના કલરવની સાથે સાથે કિમકાળા નદીનો કર્ણિમધુર કલ-કલ નિનાં સારાચ વાતાવરણને દિવ્ય સંગીતથી ભરી રહ્યો છે; શિતલ-મંદ સમીર શરીરને સ્પર્શ કરે છે તો તેને પુલક-સિહનથી હર્ષવિભોર કરી દે છે, સર્વત્ર નિર્સગનો સૌંદર્ય-શુંગાર વિખરાયેલો છે, બદ્ધ જ અત્યંત રમણીય, અત્યંત મનોરમ, અત્યંત મનોહર છે.

મેધિયને લાગ્યું કે આ સ્થાન દ્વાનભાવના (સાધના) માટે અત્યંત યોગ્ય છે. ભગવાનની આજ્ઞા લઈને અહીં અભ્યાસ કરું ભગવાન પાસે જઈ આજ્ઞા માગી તો ભગવાને રોક્યા, મેધિયને આ રોક્યું ગમ્યું નહીં.

ઉપર-ઉપરથી રમણીય દેખાતાં બદ્ધાં સ્થાન દ્વાનભાવના માટે યોગ્ય જ હોય તે જરૂરી નથી. આ વિષયના મર્મને જાણનાર અધિકારી વ્યક્તિ જ એ જાણી શકે છે. તદ્વારાંત મેધિય જેવા નવા સાધકને પ્રારંભિક અવસ્થામાં ઉચ્ચિત માર્ગદર્શન માટે કોઈ એક અનુભવી કલ્યાણમિત્રના સાનિનદ્યની પણ નિતાંત આવશ્યકતા હતી. ભગવાને તેમને યોગ્ય જ રોક્યા. પરંતુ ભગવાનની ઈરણા ન હોવા છતાં અતિ આતુર મેધિય એ જ સ્થાન પર એકલા સાધના કરવા ચાલ્યા ગયા.

ત્યાં કોઈ વૃક્ષની નીચે સાધના કરવા બેઠા તો તેમને એ જોઈને બેછું આશ્ર્ય થયું કે સાધારણ રીતે ભગવાનના સાનિનદ્યમાં દ્વાન કરતી વખતે તેમનું મન જેટલું શાંત, સ્થિર, સજગ, સચેત અને વિમલ-વિશુદ્ધ રહે છે તેવું અહીં બિલકુલ નથી થઈ રહ્યું. અવશ્ય જ

તે સ્થાન પર કોઈ દુષ્ટિત તરંગોનો કુટિસત પ્રભાવ હશે, જેને કારણે તેમના મનમાં વારંવાર કલુષિત પાપ તરંગોના સંકલ્પ વિકલ્પ, વિતર્ક વિચારો ઊઠવા લાગ્યા; ક્યારેક પ્રબળ કામના-તૃષ્ણાઓના જીવાળ ઊઠતા, તો ક્યારેક છ્રેષ્ઠ-દૌમનસ્ય અને ઘૃણા-કોઇનો ઝંજાવાત ચાલુ થઈ જતો. તેમનું સમસ્ત મન-માનસ, મહિન તરંગોથી ઉદ્ભેદિત થતું ઊભાઈ ઊઠયું. તેમની સમજમાં નહોતું આવતું કે આવી અવસ્થામાં હવે શું કરવું? કોઈ માર્ગનિર્દેશક પણ પાસે ન હતા. વ્યાકુણ થઈને સાચ્યાંકાળે ત્યાંથી પાછા ફર્યા અને ભગવાનની પાસે આવી તેમને પોતાની આપવીતી કહી સંભાળાવી.

ભગવાને એ સમયે તેમને જે ઉપદેશ આપ્યો એ બધા જ નવા શિખાઉં સાધકો માટે અત્યંત મહિંપૂર્ણ છે અને અનુકરણીય પણ. ભગવાને બતાવ્યું કે જે સાધક હજુ ચિત્ત વિમુક્તિમાં પરિપક્વ નથી થયા એના માટે આ પાંચ સાધન અત્યંત અપેક્ષિત છે:

(૧) તેણે કોઈ અનુભવી કલ્યાણ-મિત્રનું સાનિનદ્ય અને માર્ગદર્શન પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ.

(૨) તેણે અનિવાર્યપણે શીલનું પાલન કરવું જોઈએ, જરા પણ શીલભંગ થવામાં પોતાનો ધોર અનર્થ માને. શીલ સાધનાની આધારશિલા છે, પાચો છે. શીલ પરિપક્વ થયા વિના સાધનામાં કોઈ પરિપક્વ નથી થઈ શકતું.

(૩) તેણે એવી ધર્મચર્ચામાં રહ્યિ રાખવી, જે ચિત્ત પરથી મેલ ઉતારવામાં, વિષયોમાં વિરક્તિ-વિકર્ષણ પેદા કરવામાં, દુઃખોનો નિતાંત નિરોધ કરવામાં, વિકારોનું પૂર્ણ ઉપશમન કરવામાં સહાયક થાય, જેવી કે અલ્પેરછ-કથા, સંતુષ્ટિ-કથા, વિવેક-કથા, નિઃસંગ-કથા, પુરુષાર્થ-કથા, શીલ-કથા, સમાધિ-કથા, પ્રજા-કથા અને જ્ઞાનદર્શન-કથા, અનાવરણીય કથા, વગેરે. ધર્મકથાઓ જેનાથી માર્ગદર્શન, પ્રેરણા અને ઉત્સાહ મળે, જેનાથી શંકા-કુશંકાઓ દૂર થાય, મન સ્થિર થાય, શ્રદ્ધા વધે, પરખાર્થી વધે અને પરિણામ-સ્વપ્ન અપવિત્રતાઓ, પીડાઓ અને વ્યાકુણતાઓથી છૂટકારો મેળવીને વિરજ-વિમલ થવાય.

(૪) તેણે તે દઢ પુરુષાર્થમાં લાગી જવું જોઈએ. અકુશળથી મુક્ત અને કુશળમાં સંપન્ત થવાના પુરુષાર્થમાં સાધના માટે જે વિધિ પોતાના કલ્યાણમિત્ર પાસેથી મળે, તેના અભ્યાસમાં રિથરતા લાવવી અને જ્યાં સુધી ચિત્ત વિશુદ્ધ અને વિમુક્તિના અંતિમ લક્ષ્ય સુધી ન પહોંચી જાય, ત્યાં સુધી સ્વેરણાથી ધારણ કરેલી અભ્યાસની આ કુશળધૂસરીને પોતાના ખલા પર જ રાખે, ઉતારીને

ન ફેંકે; દઢ પરાકમમાં લાગ્યો રહે, સ્થિત રહે.

(પ) તેણે સાંભળેલી-તેને સંભળાવેલી પ્રજા અથવા તર્ક-વિતર્ક દ્વારા પ્રાપ્ત ચિંતનપ્રજા સુધી જ સીમિત ન રહી જયું, પરંતુ પોતાની અંદર સ્વાનુભૂતિજન્ય ભાવનામથી પ્રજા જગાડવી. એવી કુશાત્ર, તીક્ષણ, વીધનારી પ્રજા જે સ્થૂળ શરીર-સ્કંધ અને ભાવાવેશ વિહારી સ્થૂળ શરીર-સ્કંધ અને ભાવાવેશ વિહારી સ્થૂળ ચિત્ત-સ્કંધના ટુકડે-ટુકડા કરી, એની સૂક્ષ્માતિ સૂક્ષ્મ સરચ્યાઈઓ અનાવૃત કરે. એમ કરવાથી દર્શન કરાવનારી આર્થ-પ્રજા એવો આલોક જગાડશે, જેથી અજ્ઞાન અને અવિદ્યાનું સમસ્ત દુધમસ દૂર થઈ જશે અને દુઃખ-ક્ષય રૂપી નિર્વાણનો સ્વતઃ સાક્ષાત્કાર થઈજશે.

સાધકે પોતાના કલ્યાણમિત્રના સહયોગ, સહકાર દ્વારા ઉપર્યુક્ત પ્રકારે અભ્યાસ કરતાં રહેયું. ભગવાને આગળ કછું, જ્યારે જ્યારે તમારી ચિત્તધારા પર રાગ જાગે, ત્યારે ત્યારે અશુભ ભાવના એટલે કે શરીરની ગંદકીની ભાવના કરવી, જ્યારે જ્યારે દ્રેષ્ણ જાગે ત્યારે ત્યારે વિચાર-વિતર્ક જાગે ત્યારે ત્યારે આનાપાન સતી એટલે કે આશ્વાસ-પ્રશ્વાસની પ્રત્યે જાગૃકતાની અને જ્યારે જ્યારે અરિમતા ભાવ જાગે એટલે અંહકાર જાગે ત્યારે ત્યારે અનિત્યની ભાવના કરવી.

આ ‘હું’ અને ‘મારું’નો મિથ્યા અહ્મુલાવ જ રાગ અને દ્રેષ્ણ પેદા કરે છે. એના કારણે ચિત્તધારા પર વિવિધ પ્રકારનાં વિતર્ક-વિચારો અને વિકૃતિ-વિકારોની રેલમછેલ ચાલવા લાગે છે. આર્થ જ ચિત્ત વિમુક્તિની સાધનામાં અહુંભાવને, આત્મભાવને નાણ કરવા પર સૌથી વધુ ભાર દેવાયો છે. એનાં મૂળ ઊખડયા વિના અન્ય વિકારોનાં મૂળ ઊખડતાં નથી. એટલે જ ઉદ્યત્થગામિનિયા પઞ્ચાય સમજ્ઞાગતો અરિયાય નિબ્બેધિકાયને એટલું મહત્વ આપવામાં આવ્યું છે. આવી વીધનારી પ્રજા જે ઉદ્ય-વ્યચવાળા અનિત્ય સ્વભાવનો સાક્ષાત્કાર કરાવે છે, એ અનિત્ય-સંજ્ઞા પ્રબોધની પ્રજા જ છે જે સાધકના આત્મભાવ પર કુઠારાધાત કરે છે. અનિત્ય-સંજી સાધક જ અનાત્મ એટલે અહું-વિહીનતાની સરચ્યાઈઓમાં સંતિષ્ઠિત, પ્રતિષ્ઠિત હોય છે અને અનાત્મસંજી જ અરિમતાભાવની બધી અવિદ્યાનો સમૂળનો નાશ કરે છે, એના મૂળ ઊખાડે છે અને અહીંા જજીવનમાં નિર્વાણનો સાક્ષાત્કાર કરે છે.

જુઓ, કેટલા આશ્વાસનભર્યા શબ્દોમાં આ કલ્યાણી અનિત્ય સાધનાની મંગલદોષણા ભગવાને આમ કરીછે:

અનિચ્ચસઝિનો હિ, મેધિય, અનત્તસજ્ઞા સણ્ઠતિ અનત્તસજ્ઞી અસ્મિમાનસમુઘાતં પાપણાતિ દિદ્રેવ ધર્મે નિબ્બાનાં ।

આપણે અનિત્યને અનિત્ય તરીકે જોતાં જ નથી. સમગ્ર ઈન્ડ્રિય જગત અનિત્ય છે તો પણ આપણે આ પાંચ ઈન્ડ્રિયોનાં દ્વારો પર સદાય વિષયોનું સ્વાગત કરતા રહીએ છીએ; નિત્ય માનીને એમનો ઉપભોગ કરતા જ રહીએ છીએ. કયારેક કોઈ મનોહારી રૂપ જોઈએ છીએ, કોઈ મનોહારી ગંધ સુંધીએ છીએ, કોઈ મનોહારી શબ્દ સાંભળીએ છીએ, કોઈ મનોહારી રૂપ ચાપીએ છીએ, કોઈ મનોહારી સ્પર્શ કરીએ છીએ અને જ્યારે પણ અંખ મીંચીને સાધનામાં બેસીએ છીએ ત્યારે તે તે મનોહારી રૂપો, ગંધો, શબ્દો, રસો અને સ્પર્શોની મીઠી ચાદો મનમાં ઊભરાય છે. કોઈવાર કોઈ રૂપ, શબ્દ, રસ, ગંધ, સ્પર્શની સ્વંય અનુભૂતિના પણ કરી હોય અથવા શ્રુતિજન્ય કલ્પનાઓ હોય; પણ એમનું ચિંતન-મનન વિષયોના પ્રત્યક્ષ ઉપભોગ જેયું જ પ્રિય લાગે છે. કોઈ પણ ઈન્ડ્રિયવિષય આ ક્ષણે ઉપરિથિત નથી, માત્ર તેની ચાદ અથવા

કલ્પના છે તો પણ ચિત્તધારા પર એના ચિંતનના ખુદક-ખુદક એટલે કુદ્ર કુદ્ર, નાના નાના અને સુખુમા-સુખુમા એટલે સૂક્ષ્મ-સૂક્ષ્મ તંરંગોઊઠવા લાગે છે. ચિત્તધારા પર ઉત્પન્ન થયેલા આ નાના નાના, સૂક્ષ્મ-સૂક્ષ્મ વિતર્ક-વિચારોના તરંગો; શરીર-રક્ખન્ય પર નાની-નાની, સૂક્ષ્મ-સૂક્ષ્મ સંવેદનાઓની કંપારી પેદા કરે છે, જે આપણાને અત્યંત પ્રિય લાગે છે. સૂક્ષ્મ સ્તર પર થનારીઆ પુલક-રોમાંચનો આપણે આનંદ લેવા માંડીએ છીએ, એથી એની પ્રત્યે અધિકાધિક નંદીરાગ જાગે છે.

રાગરંજિત થઈને આપણે આ સૂક્ષ્મ સુખદ સંવેદનાઓનું અંધ-અનુકરણ કરવા લાગીએ છીએ. આ સુખદ અનુભૂતિમાં જરા જેટલી બાધા આવે અથવા બાધા આવવાની જરા પણ આંસ્કા પેદા થાય તો મનમાં બેચેની જાગવા લાગે છે, ગલરાટ થવા લાગે છે.

આ સુખનાં વિરોધી લાવનાર બધાં તત્ત્વ એટલે કે બધી વ્યક્તિત, વસ્તુ, પરિસ્થિતિઓ અત્યંત અપ્રિય લાગવા માંડે છે. ફળસ્વરૂપ એમની પ્રત્યે દ્રેષ્ણ-ક્રોંઝ જાગે છે. આ રાગરંજન દ્રેષ્ણ-દૂષણીથી ચિત્ત બાંત થઈ ઉઠે છે. પરિણામસ્વરૂપ તે આમતેમ દીઠે છે. આ બધું એ કારણે થાય છે કે જ્યારે જ્યારે શરીર અને ચિત્ત-ધારા પર આ નાના નાના, સૂક્ષ્મ-સૂક્ષ્મ તંરંગો ઉઠે છે ત્યારે ત્યારે એમના પ્રત્યે આપણે અવિદ્વા રહીએ છીએ, એટલે કે અવેનશનશિલ રહીએ છીએ, કેવી રીતે મન રાગ-રંજિત થઈને આ તંરંગોનું અનુગમન કરવા લાગે છે, કેવી રીતે ઉપ્પિલાવા એટલે કે આનંદિત-પ્રકુલિત થવા લાગે છે, એનો આપણાને જરા પણ બોધ નથી રહેતો. એના ફળસ્વરૂપે વાત વધતાં-વધતાં એવ્યાકુળતાની હંસુધી આવી પહોંચે છે.

એને રોકવા માટે જ વિપશ્યના સાધના છે. આ માટે જ વીધનારા પ્રજા છે કે આપણને સૂક્ષ્મ અવસ્થામાં ઊઠનારા આ નાના નાના તંરંગોને પોતાના સાચા સ્વભાવમાં જોવા ચોગ બનાવે છે અને એને અનાસકત-ભાવથી જોતાં શિખવાડે છે કે કેવો એનો સાચો સ્વભાવ છે ! આ ઉદ્યત્થ એટલે ઉદ્ય-અસ્ત, ઉત્પાદ-વ્યાય, ઉત્પન્ન-લયનો દરેક તંરંગ અસ્ત થવા માટે જ ઉદ્ય થાય છે. જ્યારે આપણે આ નાના નાના તંરંગોને એમની આ અનિત્ય-ધર્મા સરચ્યાઈના બોધમાં જોવા લાગીએ છીએ તો જ મિથ્યા આનંદમાં વિભોર, આંદળા થઈ એનું અનુગમન કરવાની આદતથી છુટકારો મેળવીએ છીએ. જ્યારે એનું અનુગમન નથી કરતા તો આ રસ-તંરંગોને બળ મળતું નથી. એ આપમેળે ક્ષીણ થવા લાગે છે. આ જ સાચા અર્થમાં મનનું સંવર છે. એમાં દમન નથી, કેવળ જોવાનું છે, સરચ્યાઈ પ્રત્યે જાગૃક રહેવાનું છે, અનિત્ય સ્વભાવ પ્રત્યે સચેત અપ્રમતા રહેવાનું છે. આ અભ્યાસ દ્વારા જાણે-અજાણે ઉત્પન્ન થયેલા બધા વિકારો સહજ છુટી જાય છે. વિકારસંગ્રહીથી મુક્તિ મળતાં જ ચિત્તધારા વિરજ-વિમલ થઈ જાય છે. આ વિપશ્યના સાધનાનો અભ્યાસ છે. આ તરફ સંકેત કરતાં ભગવાને એ સમયે ઉદાનનાં આ વચન કહ્યાં :

ખુદા વિતક્કા સુખુમા વિતક્ક, અનુગતા મનસો ઉપ્પિલાવા ।

એટે અવિદ્વા મનસો વિતકે, હુરાહુરં ધાવતિ ભન્તચિતો ॥

એટે ચ વિદ્વા મનસો વિતકે, આતાપિયો સંવરતી સતીમા ।

અનુગતે મનસો ઉપ્પિલાવે, અસેસમેતે પજહાસિ બુદ્ધો ॥

“જો નાના-નાના વિતર્ક વિચાર પેદા થાય છે તો મન તેની પાછળ લાગી જાય છે અને આનંદથી ઊભરાઈ ઉઠે છે. આ સૂક્ષ્મ-સૂક્ષ્મ, નાના નાના વિતર્ક-વિચારો અને તેમનાથી ઉત્પન્ન સૂક્ષ્મ

સંવેદનાઓ પ્રત્યે જ્યારે કોઈ અવિદ્ધા એટલે કે અવેદનશીલ એટલે કે અજાણ રહે છે ત્યારે ચિત્તબાંત થઈ આમ-તેમ પ્રધાવન કરે છે, દોડ લગાવે છે.”

“પંચતુ જ્યારે કોઈ સાધક સાધનારત થઈ, જાગૃક રહી એમની પ્રત્યે વિદ્ધા એટલે સંવેદનશીલ થઈ જાય છે ત્યારે મનનું સંપર કરી લે છે. તે શું બુધ્ન સાધક આનંદનું અનુગમન કરનારા મનનો પૂર્ણ રીતે ત્યાગ કરી દે છે.”

આવો, ભગવાન દ્વારા સંક્ષેપમાં કહેલા આ ઉપદેશને સમજું એ અને તેનું પાલન કરીએ.

જુઓ, કેવા સ્વભાવ સંક્જામાં જકડાઈ ગયા છીએ આપણે ! જ્યારે જુઓ ત્યારે મન કાલ્પનિક આશાઓ જગાવી રાજુ થતું રહે છે અને કાલ્પનિક ખ્યાલોમાં રસમચ થઈ, હવાઈ મહેલ બનાવવા લાગીએ છીએ અને મીઠાં સ્વપ્નો સેવવા માંડીએ છીએ. આમ કરતાં આપણે આ જુદા જુદા વિચારતંત્રગોમાં અને તેનાથી ઉત્પત્ત થનારી સુખદ સંવેદનાઓમાં કલાકો લોટ-પલોટ લગાવતા રહીએ છીએ અને પોતાની સુધ-બુધ ખોઈ બેસીએ છીએ. જ્યારે હોશ આવે છે અને યથાર્થની નક્કર ઘરતી પર કદમ મૂકીએ છીએ તો સરચાઈ કેટલી અપ્રિય લાગે છે ! મીઠાં સ્વપ્નો તૂટે છે ત્યારે બેહુદ બેચેની લાવે છે. ચિત્ત ઉદ્ભૂત થઈ જાય છે, કયાંચ ચેનથી ટકી શકતું નથી. સદા અશાંત, અસ્થિર, ચંચળ, ઉદ્ધ્વા, ઉદ્ધેલિત, ઉતેજીત અને કેવળ દુઃખ, અનહુદ દુઃખનો પટારો બનેલું રહે છે. આપણે આવા ભાવાવેશનો શિકાર થઈ જઈએ એ પહેલાં, આપણા માટે જરૂરી છે કે જ્યારે પણ આપણું મોહુમુદ્દ મન આ સૂક્ષ્મ વિચાર તંત્રોનું અનુગમન કરવા લાગે અને આ સુખદ સંવેદનાઓથી હર્ષિત-પુલિકિત થવા લાગે ત્યારે જ હોશમાં આવી જઈએ, સમૃતિપાન થઈ જઈએ. ચિત્તાનુપશ્યના, કાચાનુપશ્યના અને બજીનો સંચુક્ત બોધ કરાવનાર વેદનાનુપશ્યના અને આ વેદનાઓ-સંવેદનાઓના તરંગમય અનિત્ય સ્વભાવને સ્પષ્ટ કરનારી ધર્માનુપશ્યના કરવા લાગીએ, વીદનારી પ્રજ્ઞા જગાવીએ. ઉદ્દ્ય-વ્યયના સાક્ષાત્કાર દ્વારા પોતાના મનને વીતરાગતાની તરફ, અનાસ્કિતની તરફ, ઉન્મુખ કરી પોતાનું કલ્યાણ સાધીએ.

અનિત્ય પ્રત્યે સજગ - સુબોધ બની રહેવામાં જ અનિત્યની પ્રત્યે નિસંગ બનાવી રાખનારી પ્રજ્ઞા સમાયેલી છે. અનિત્ય પ્રત્યે સર્વથા વિમુખ થઈને જ નિત્ય, શાશ્વત, ધ્યુપ-નિર્માણનો સાક્ષાત્કાર થઈશક્ષે અને એમાં જ સૌનું મંગલ સમાયેલું છે.

જાગે અંતર્બોધ પુસ્તિકામાંથી સાભાર

**ધર્મ અંબિકામાં શૂન્યાગાર પર
ઇત્ત્રીની સ્થાપના**

તેમ જ જૂના સાધકોનું એક દિવસીય સંમેલન

તારીખ : ૧/૦૩/૨૦૧૪, રવિવાર

સમય : સવારે ૮:૩૦ કલાકે રજીસ્ટ્રેશન અને ચા-નાસ્તાથી શરૂ કરી સાંજે ૫:૩૦ કલાકે સમાપન.

સ્થળ : ધર્મ અંબિકા, નેશનલ હાઇવે નં.-૮, (મુંબઈથી અમદાવાદ), બોરિયાચ ટોલ નાકાની પશ્ચિમે, ગામ-વગલવાડ : તાલુકો-ગણાંદેવી : જિલ્લો-નવસારી, દક્ષિણ ગુજરાત

આ સંમેલનમાં આપણે સૌ સાધકોની સુરક્ષાનાં પ્રતીક એવી ધર્મની ઇત્ત્રીની સ્થાપના કરીશું, સૌ સાથે સાધના કરીશું, વિપશ્યનાના આચાર્યો પાસેથી ધર્મની સમજ, ધર્મ સેવાના અપ્રતિમ લાભ વિશે માર્ગદર્શન મેળવશું. તેમ જ કેન્દ્રના ટ્રસ્ટીઓ પાસેથી ધર્મઅંબિકાની વર્તમાન પ્રગતિ તેમ જ ભવિષ્યના આયોજન વિશે જાણકારી પ્રાપ્ત કરીશું.

આ સંમેલનમાં સમગ્ર ગુજરાતના સર્વ જૂના સાધકો, ગુજરાતમાં સર્વ આચાર્યો, વરીષ્ઠ સહાયક આચાર્યો, સહાયક આચાર્યોને તેમ જ ગુજરાતના બધા જ કેન્દ્રના ટ્રસ્ટીશ્રીઓને પદારવા ખાસ હાઇક આમંત્રણ છે.

રજીસ્ટ્રેશન અંગેની માહિતી.

આપને તા. ૧૫-૦૨-૨૦૧૫ સુધીમાં રજીસ્ટ્રેશન નીચે જણાવેલ ફોન નંબર અથવા ઈ-મેઈલ દ્વારા કરવા વિનંતી, જેથી વ્યવસ્થા સુગમતાપૂર્વક કરી શકાય.

સ્થળ : “ધર્મ અંબિકા” વિપશ્યના કેન્દ્ર,
૧૦૨-વિતરાગ ચેમ્બર્સ, ૬ /૧૪૦૭,
થોભાશેરી મહિદીપુરા, સુરત-૩૬૫૦૦૩.

ફોન : : ૦૨૯૧-૨૪૨૭૭૭૩,
૬૮૨૫૮૫૮૧૨, ૬૪૨૮૧ ૫૦૭૧૪

ઈ-મેઈલ : dhammaambikasurat@gmail.com

વેબસાઈટ : www.ambika.dhamma.org

જામનગરમાં સમૂહ સાધના દર રવિવારે

સમય : સવારે ૮ થી ૯

સ્થળ : ભગવાનદાસભાઈ મોતીયાણી

“દીપવાસ” ૫૫-૫૬ ડિવિજિય પ્લોટ, જામનગર .

સંપર્ક : ભગવાનદાસભાઈ મો. ૬૮૮૮૮ ૭૧૨૫૧
રમેશ દવે મો. ૬૪૦૮૮ ૬૩૬૩૫

**જામનગર જીલ્લાના ધર્મપ્રેમી ભાઈ-બહેનો માટે
ધર્મકોટ કેન્દ્ર ખાતે વિપશ્યના પરિચય
તથા વિપશ્યનાનું પ્રથમ ચરણ
“આનાપાન” નું
પ્રશિક્ષણ આપવાના કાર્યક્રમનું આયોજન**

તા. ૨૨-૩-૧૫

જામનગર પ્રસ્થાન

બપોરે ૧૨:૩૦

પરત સાંજના ૭ વાગે

સંપર્ક : ભગવાનદાસભાઈ

મો. ૬૮૮૮૮ ૭૧૨૫૧

રમેશ દવે

મો. ૬૪૦૮૮ ૬૩૬૩૫

<p>સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના કેન્દ્ર-ધમ્મકોટ રાજકોટ. C/o. ભાબા ડાઈનીંગ હોલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ-૧. 0281-2233666 M : 78 78 72 72 23 0281-2924942 M : 93279 23540 રન્ઝસ્ટ્રેશન - સમય ૧૦:૦૦ થી ૦૧:૦૦ અને ૦૪:૩૦ થી ૦૫:૦૦ dhammadkot@gmail.com</p>	<p>કરણ વિપશ્યના કેન્દ્ર-ધમ્મકિંદુ બાડા. C/o. શ્રી ઈંદ્રલાલ ચુ. શાહ, પ્રો. કે. ટી. શાહ રોડ, માંડવી. કુંઝ-૩૭૦ ૮૬૫ 02834-273303 M : 78746 23305 M : 99256 74104</p>	<p>ગુરુર વિપશ્યના કેન્દ્ર-ધમ્મપીઠ અમદાવાદ રનોડા તા. ધોળકા, જિ. અમદાવાદ- ૩૮૦ ૮૧૦ 02714-294690 M : 94264 19397</p>	<p>ઉત્તર ગુજરાત વિપશ્યના કેન્દ્ર-ધમ્મ દિવાકર મીઠા, મહેસાણા. C/o. ઉપેન્દ્રમાર પટેલ, ૭-અપના બજર, વિમલ ચુપર માર્કેટ, બી.કે. રોડ, મહેસાણા. (ગુજ.)-૩૮૪ ૦૦૨. 02762-272800, 254634, 252345 M : 94292 33000</p>	<p>દક્ષિણગુજરાત વિપશ્યના કેન્દ્ર-ધમ્મ અંબિડા નવસારી નવસારી-બિલિમોરા થી ૧૫ કિ.મી., N.H. નં.-૮ બોરિયાચ ટોલનાકાથી ૨ક્મ. વગલવાડ, તા.: ગાણેદેવી 02634-291100 292521 94281 60714 98250 44536 રન્ઝસ્ટ્રેશન ૧૧થી ૫ દરમિયાન 0261-3260961</p>	<p>ધર્મજ વિપશ્યના કેન્દ્ર-ધર્મજ હેમંતભાઈ પટેલ 02697- 245460, 245302 M : 94265 00765</p>
11-02 to 22-02-15	22-02 to 05-03-15	28-01 to 08-02-15	28-01 to 08-02-15	04-02 to 15-02-15	01-02-15 to 12-2-15
25-02 to 08-03-15	08-03 to 19-03-15	11-02 to 22-02-15	11-02 to 22-02-15	17-02 to 28-02-15	01-03-15 to 12-3-15
11-03 to 22-03-15	22-03 to 02-04-15	25-02 to 08-03-15	25-03 to 05-04-15	વિશેષ ગંભીર શિબિર	09-05-15 to 12-3-15
25-03 to 05-04-15	10-05 to 21-05-15	11-03 to 22-03-15	08-04 to 19-04-15	08-03 to 19-03-15	04-07-15 to 15-7-15
08-04 to 19-04-15	24-05 to 04-06-15	08-04 to 19-04-15	22-04 to 03-05-15	21-03 to 01-04-15	01-08-15 to 12-8-15
22-04 to 03-05-15	07-06 to 18-06-15	21-04 to 02-05-15	06-05 to 17-05-15	06-05 to 17-05-15	મોગ કેન્દ્ર-ધમ ભવન વડોદરા
06-05 to 17-05-15	21-06 to 02-07-15	06-05 to 17-05-15	20-05 to 31-05-15	27-05 to 07-06-15	દર મહિનાના પહેલા રવિવારે સામૃહિક સાધના પ-કાલીની પદ્ધતિ, અકોટા અતિથિ ગૃહ પાછળ, ખોદરા-૩૬૦૦૨૦.
20-05 to 31-05-15					0265-2341181 M : 94263 32180 vvs04@hotmail.com
સતીપઢાન 22-05 to 30-05-15	સતીપઢાન 24-03 to 01-04-15 ૨૦ દિવસીય શિબિર 05-04 to 26-04-15 05-04 to 06-05-15	સતીપઢાન 25-03 to 02-04-15 ૨૦ દિવસીય શિબિર 29-08 to 20-09-15	સતીપઢાન 04-07 to 12-07-15 ૨૦ દિવસીય શિબિર 01-03 to 22-03-15	સતીપઢાન 08-04 to 16-04-15 શુવા શિબિર ૧૫થી ૧૮ વર્ષ 25-04 to 03-05-15 તુંબો 18-05 to 26-05-15 તુંબોઓ	

ઉના સામૃહિક સાધના : સવારે ૫:૩૦ થી ૭:૩૦, હૈશાબાઈ જે. ટીલવાણી રૂ, પ્રજલૂભી સોસાયટી, શેરી નં. ૩, નવી માલતદાર ઓફિસ પાછળ, ગીરગઢા રોડ, મો.: 94277 38070

ઘોરાજુ સામૃહિક સાધના : સાંજે ૬:૧૫ થી ૭:૧૫, ખીમજુલાઈ કોચાણી કે.ઓ. શાહ કોલેજ, મો.: 98244 91245, એક દિવસીય શિબિર છેલ્લા રવિવારે, સમય : સવારે ૮ થી ૧

શિબિરમાં આવનાર પ્રત્યેક વ્યક્તિને ફોટો આઈડી (ફોટો ઓળખપત્ર) ની કોરોસ લાવવી ફરજાયાત છે.

દર મહિનાના બીજા રવિવારે સવારે ૬-૩૦ થી ૧૧-૦૦ કલાકે બાળકો માટેની “આનાપાન” શિબિર, માસુમ સ્કૂલ, ચુનિ. રોડ, રાજકોટ ખાતે રાખવામાં આવે છે.

દોહા ધરમના

જહાં જહાં દિસ સ્કંધ મેં, સમ્યક સ્મૃતિ જગ જાય ।
વહીં દિસે ઉત્પાદ-વ્યાચ, તો અમૃત મિલ જાય ॥
કાણ કાણ પ્રજા જાગતી, રહે જાગતા હોશ ।
તો કેસે સર પર ચઢે, કામ રાગ આકોશ ॥
સો વર્ષો કી જુદુંગી, બિન સમાધિ દી ખોચ ।
સમાધાન કા એક દિન, અધિક લાભપ્રદ હોચ ॥

ઓફ્સેલ કોપડે લિમિટેડ

૬/૨, રૂપાપરી રોડ, ભાવનગર - ૩૬૦ ૦૦૫.
ફોન : (૦૨૭૮) ૨૨૧૨૪૦૧-૨-૩ ની મંગલકામના

દોહા ધરમના

અતુ તો આતી હી રહે, સાનુકૂલ પ્રતિકૂલ ।
હો વિરોધ અનુરોધ ના, તો ઉખડે, ભવશૂલ ॥
ભોગ સકે તો ભોગ લે, જગત કે સબ ભોગ ।
સર્ચે સુખ કા ભોગ તો, અનાસકિત કે યોગ ॥
ના મરને કા ભય હુમેં, ના જુને કા લોબ ।
સમય પકે તો ચલ પડે, હોય ન મન મેં ક્ષોબ ॥

સોલાંડી મિકેનિક વર્ક્સ

૪૦/W બાર્કિનગર જી.આઈ.ડી.સી., રાજકોટ-૨.
ફોન : ૦૨૮૧ - ૨૩૬૨૧૮૮ ની મંગલકામના

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ) ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. વતી પ્રકાશક તથા મુદ્રક : ચંદુલાઈ મહેતા, મુદ્રણ સ્થાન : નાઈસ આર્ટ, “મુલ્લિરામ કોમ્પ્લેક્સ”, રાજ્યીય શાળા મેઇન રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. દ્વારા રાજકોટ ખાતે પ્રકાશિત. તંત્રી : ભારત કોપડીઓ. વિપશ્યના (ગુજરાતી) પત્રિકાનું લાવાજમ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. ના સરનામે, સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટરના નામે મ.ઓ./ફ્રાફટ અથવા રોકડેથી મોકલી શકાશે. (બધારામના ચેક લેવામાં આવશે નહીં.) રાજકોટ સિટી ઓફિસ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૧. આ પત્રિકામાંની સામગ્રી વિપશ્યના વિશોધન વિન્યાસ, ઇંતાપુરીના સૌજન્યથી તથા વિપશ્યના હિન્દી/અંગ્રેજી પત્રિકાઓના અંકોમાંથી પ્રકાશિત કરાય છે.

વિપશ્યના ૫ જાન્યુઆરી 2015 આ પત્રિકામાંની સામગ્રી વિપશ્યના વિશોધન વિન્યાસ, ઇંતાપુરીના સૌજન્યથી તથા વિપશ્યના હિન્દી/અંગ્રેજી પત્રિકાઓના અંકોમાંથી પ્રકાશિત કરાય છે.

યાર વર્ષનું લવાજમ : રૂ. 100/-

‘વિપશ્યના’ Reg-No. GUJGUJ /2000/3013
Postal Reg. No. RAJKOT/450/2015-17
(Renewed upto 31.12.2017)

Weighs less than 30 gms

Posting day-25th of every month,

Posted at Rajkot RMS - 360 001.

Write PIN CODE for Correct Delivery

If undelivered please return to :

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ)

ભાબા ડાઈનીંગ હોલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - 360 001.

સિટી ઓફિસ : ફોન - (0281) 2233666 / મો : 7878 7272 23

E-mail : info@kota.dhamma.org / Web site : www.kota.dhamma.org